کوری معنوی در رمان کوری اثر ژوزه ساراماگو

زهره هلالی[1]

دکتر فاضل اسدی امجد[2]

چکیده

استعاره‌ی حیوانی، تشبیه غالب رمان کوری اثر ژوزه ساراماگو را به خود اختصاص می‌دهد. رابطه‌ی این استعاره با مفهوم مرگ انسانیت و اخلاق مدتی است که در نقد این اثر نادیده گرفته شده است. از این روی نویسندگان در این جستار کوشش دارند تا با رویکرد خواننده محور که بر نقش موثر خواننده در فرایند خوانش تکیه دارد – بدین معنا که خواننده شکاف‌های درون متن را پر می‌کند – به بررسی اهمیت و مفهوم استعاره‌ی حیوانی به کار برده شده در این داستان بپردازند. در واقع نویسندگان، بر شکاف ایجاد شده بین استعاره‌ی حیوانی موجود در داستان و مفهوم مرگ انسانیت و اخلاق در جامعه‌ی مدرن پلی می‌زنند و به تحلیل اهمیت آن می‌پردازند. همچنین تلاش شده است تا به بررسی انتظارات ایجاد شده در متن با توجه به اشاره هایی که این رمان به دو اثر ادبی پیش از خود دارد پرداخته شود. نویسندگان در پایان به ابهام موجود در این داستان می‌پردازند که خود گواه تاکید نقد خواننده محور بر نقش موثر خواننده و ابهام متون ادبی است.

کلید واژه‌ها: کوری، استعاره حیوان، افق انتظارات، مرگ انسانیت، نقد خواننده محور.

---

۱ – دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات انگلیسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

۲ – دانشیارادبیات انگلیسی دانشگاه تربیت معلم، تهران، ایران asadi@saba.tmu.ac.ir

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۱۳ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۱۵ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۱۷ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۱۹ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۲۱ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۲۳ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۲۵ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۲۷ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۲۹ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۳۱ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۳۳ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇

۱۳۵ ◇◇◇

فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی ◇◇◇